

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320011262
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320011262.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného P. M., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného P. M. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 15.12.2020, sp. zn. 4Pp/43/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 18. februára 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. M. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného P. M. (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/79/2020 zo dňa 24.09.2020 v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - vykonal polovicu uloženého trestu, avšak nespĺnil materiálne podmienky, pretože i napriek tomu, že odsúdený sa počas výkonu trestu správa a vystupuje na požadovanej úrovni, neporušil ústavný poriadok, zároveň si však nevytvoril podmienky na kritický postoj k jej páchaniu. Súčasne nespĺnil ani ďalšiu materiálnu podmienku a to, že sa od neho môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, vzhľadom na nepriaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a jednak na skutočnosť, že sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti rôzneho charakteru, pričom v poslednom čase išlo o násilnú trestnú činnosť. Trestnej činnosti sa odsúdený dopúšťal v súvislosti s užívaním alkoholu a iných návykových látok, o čom svedčili súdu závery znaleckého posudku a tiež rozhodnutie súdu o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia, ktoré odsúdený doposiaľ nevykonával. Taktiež z odpisu registra trestov mal súd preukázané, že odsúdený sa desaťkrát dostal do rozporu s Trestným zákonom, boli mu uložené podmiennečné, ale aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody, ktoré u odsúdeného nespĺnili svoj prevýchovný účel, nezobral si z nich žiadne ponaučenie a dokonca porušil aj liečebný režim. Na základe týchto skutočností konštatoval, že odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti a jeho nápravu je možné dosiahnuť len počas výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený na spodnej hranici trestnej sadzby, a to ja vzhľadom na obavu z opätovného spáchania trestnej činnosti pod vplyvom návykových látok, keďže doposiaľ nezačal vykonávať uložené ochranné liečenie.

Aj z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu mal preukázané, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá, riziko sociálneho zlyhania vysoké a jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa neodporúčalo.

Dospel preto k záveru, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život a nebude pokračovať v trestnej činnosti, a preto žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, teda včas, podal odsúdený sťažnosť, ktorú však do dňa konania neverejného zasadnutia odvolacieho súdu neodôvodnil.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že u odsúdeného nebolo preukázané splnenie ani jednej z materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia, ktorou podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život, sú opodstatnené a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z dôsledného odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku a na ktoré nadriadený súd ako na správne a úplné preto iba poukazuje a s nimi sa stotožňuje.

Taktiež ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zdôrazňuje, že vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam, hlavne s poukazom na opakovane sa dopúšťajúcu trestnú činnosť, ako i jeho závislosť na návykových látkach, je riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného vysoké a aktuálna resocializačná prognóza je nepriaznivá, preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného, ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.